

Griffienummer : 000429

Repertoriumnummer : 612

Vonnisdatum : 10.03.2009

PRO JUSTITIA

**De Correctionele Rechtbank van het arrondissement Hasselt,
13de kamer, spreekt het volgende vonnis uit:**

INZAKE:

793 1. , zonder gekend beroep, geboren te op
, wonende te ;

794 2. , zonder gekend beroep, geboren te op
wonende te

rechtstreeks dagende partijen

~~EN~~ EN VOOR ZOVER ALS NODIG HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

795 GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR VOOR HET
GRONDGEBIED VAN DE PROVINCIE , in naam van het Vlaams
Gewest (conform art 149 § 2 van het decreet van 18.05.1999 houdende organisatie
van de ruimtelijke ordening) als wettelijke opvolger van de Gemachtigde Ambtenaar
voor de Provincie (conform art 198 van het hoger genoemd decreet
DORO), met burelen te B-3500 Hasselt, Koningin Astridlaan 50 bus 1

rechtstreeks gedaagde partij

31/03/2009
 795
 17/10

- beide rechtstreeks dagende partijen, bijgestaan door Mr. _____, advocaat te

*** *** ***

Gelet op het vonnis dezer rechtbank, op tegenspraak geweest in datum van 15 januari 2008.

Gelet op het proces-verbaal van plaatsopneming op 27 mei 2008.

Gezien de geschreven conclusies en stukken van partijen.

*** *** ***

Ter plaatse werd vastgesteld dat de stallingen werden verwijderd doch dat op het perceel een bakstenen gebouw werd opgericht.
Er werd geen stedenbouwkundige vergunning voorgelegd.
Het kwestieuze perceel is gelegen binnen de grenzen van een natuurgebied.

*** *** ***

De vordering is gesteund op art. 1385 quinquies van het gerechtelijk wetboek; de eisende partijen dienen de blijvende of tijdelijke onmogelijkheid om aan de hoofdveroordeling te voldoen te bewijzen.

Eisende partijen houden voor dat zij hebben voldaan aan de bevolen herstellvordering: de stallingen en de houten chalet werden afgebroken.

Eisende partijen gaan voorbij aan het feit dat het herstel in de vorige staat werd bevolen.

Dit houdt in dat geen enkel bouwwerk mag worden opgetrokken zonder de vereiste stedenbouwkundige vergunning. Bovendien zijn in natuurgebieden enkel jagers- en vissershutten toegelaten (mits stedenbouwkundige vergunning) voor zover deze constructies niet geschikt zijn voor (zelfs tijdelijk) verblijf.

Eisende partijen verwijzen naar de stukken waarin zowel de burgemeester als de inspecteur van politie attesteerde dat de houten chalet werd afgebroken in de loop van de maand mei 1994.

In casu zijn deze stukken niet relevant, nu blijkt dat eisende partijen het goed niet hebben hersteld in de oorspronkelijke staat.

Ten onrechte wordt een laattijdig en willekeurig optreden aan de overheid verweten. In casu dienen eisende partijen vast te stellen dat zij zelf gedurende jaren in de mogelijkheid zijn geweest om zelf het vonnis uit te voeren waardoor het optreden van de overheid overbodig was.

Bovendien werd in het jaar 1994 door de bestuurlijke overheden vastgesteld dat de houten chalet was afgebroken.

Aan het bestuur kan niet worden verweten dat zij niet op regelmatige wijze controle hebben uitgeoefend om na te gaan of eisende partijen zich wel degelijk hebben gehouden aan de inhoud van het vonnis waarin het herstel werd bevolen.

Tenslotte verzoeken eisende partijen om de toepassing van het EVRM doch laten na aan te geven welke bepaling er zou geschonden zijn.

Uit de vaststelling dat hun onroerende eigendom is gelegen binnen de grenzen van een natuurgebied, kan niet worden afgeleid dat de rechten van eisende partijen werden geschonden.

De bewering dat het natuurgebied ter plaatse geen enkele ecologische waarde inhoudt, doet aan bovenstaande redenering geen afbreuk en is slechts gegrond op een persoonlijke overtuiging van eisende partijen.

Eisende partijen bewijzen geenszins dat zij in de onmogelijkheid zijn om de hoofdveroordeling na te komen.

De bewering dat de huidige situatie door hen financieel niet haalbaar is, is slechts een gevolg van de houding van eisende partijen zelf, die met ongefundeerde halsstarrigheid trachten hun gelijk te halen.

Nu de eisende partijen geen bewijs voorleggen over een eventuele procedure voor de burgerlijke rechtbank, dient de opschorting van de dwangsom niet te worden bevolen.

Zelfs nu blijkt dat de stallingen werden afgebroken, zijn er geen gegronde redenen aanwezig om de opgelegde dwangsom te verminderen.

*** *** ***

Gelet op de artikelen :

Wetboek strafvordering art. 162bis,185,190,194,197

KB 26.10.2007 – Ger.W.art.1022

Wet 15.06.1935 art. 2,14,31,32,33,34,35,36,37,41

*** *** ***

OM DEZE REDENEN :

De rechtbank statueringe **OP TEGENSPRAAK;**

Het vonnis van 15 januari 2008 verder uitwerkende,

Alle strijdige argumenten als ongegrond verwerpende,

Verklaart de ingestelde eis ontvankelijk doch ongegrond.

Veroordeelt eisende partijen in de kosten van de huidige procedure, in hoofde van verweerster begroot op een bedrag van 1.200,00 euro, zijnde het basisbedrag voor geschillen die betrekking hebben op niet in geld waardeerbare vorderingen.

Aldus gevonnist in openbare zitting van de **DERTIENDE KAMER**,
10 maart 2009, alwaar zetelden:

Mevrouw , Ondervoorzitter, enige rechter,
Mevrouw , Substituut Procureur des Konings,
De heer , Griffier.